

да има ясна представа за всичко. Той трѣбва да знае, какво нѣщо е животътъ, какво нѣщо е науката, какво нѣщо е философия, какво представятъ обществата, народитѣ и т. н. Съвременнитѣ хора говорятъ, че човѣкъ трѣбва да бжде великъ, че народитѣ трѣбва да бждатъ велики. Да се говори така, това значи „празна Мара тжпанъ била.“ Права е идеята, че народитѣ трѣбва да бждатъ велики, но какъ? За да бжде единъ народъ великъ, изискватъ се редъ възможности, редъ условия. И човѣкъ може да бжде великъ, но какъ? Първата възможностъ за човѣка е, че той се ражда, даватъ му се условия да живѣе. Следъ това му се даватъ редъ още условия, които, обаче, той не може правилно да използва, вследствие на което взема крива насока въ живота. Тази е причината, задето, при възможностъ да живѣятъ, хората не могатъ да бждатъ щастливи. И като не могатъ да бждатъ щастливи, тѣ се оправдаватъ съ условията на живота, съ държавния и обществения строй, съ икономическитѣ условия и т. н. „Празна Мара тжпанъ била.“ Ако човѣкъ не може да диша правилно, нито икономическитѣ условия, нито държавния строй сж виновни за това. Въ дадения случай икономическитѣ условия, които опредѣлятъ дишането на човѣка, сж въздухътъ и умението му да диша правилно. Да приемашъ въздуха презъ носа, презъ дробоветѣ си като презъ хуния, това не е дишане. Да приемашъ въздуха въ дробоветѣ си и да пѣхтишъ като ковачески мѣхъ, това не е дишане. Правилното дишане е свързано съ процеса на мисълта. Който не мисли право, той не може правилно да диша. Който не яде правилно, той не може и правилно да диша. Не е ядене това да се натѣпче човѣкъ като воденица. Човѣкъ може да диша, а при това да страда отъ туберкулоза. Това не е дишане, това е насилие върху дробоветѣ. Човѣкъ може да яде, а при това да страда отъ стомашно разстройство. Това не е хранене, това е насилие върху пищеварителната система. Болниятъ диша, храни се, но умира. Здравиятъ диша, храни се, но живѣе.

На онѣзи отъ васъ, които сж здрави, казвамъ: Всѣки день носи по една възможностъ. Използвайте тази възможностъ! — Ама ние сме намѣрили пѣтя. — Щомъ сте намѣрили пѣтя, използвайте разумно възможноститѣ, които ви се представятъ въ този пѣтъ. Ще кажете, че като сте намѣрили пѣтя, можете да вървите вече съ затворени очи. — Не, очитѣ ви трѣбва да бждатъ отворени, за да можете